

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 172/2019
26.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру (ЗЈРМ) и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Тошић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару ЗК 179/17 од 06.11.2017. године и Вишег суда у Зајечару 2Кж1 11/18 од 13.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 26.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Тошић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару ЗК 179/17 од 06.11.2017. године и Вишег суда у Зајечару 2Кж1 11/18 од 13.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару ЗК 179/17 од 06.11.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5) у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, те је изрекао условну осуду, којом му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године, не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка, да Основном јавном тужилаштву у Зајечару, плати износ од 9.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде. Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног пара регистарских таблица, регистарских ознака

Пресудом Вишег суда у Зајечару 2Кж1 11/18 од 13.11.2018. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, те је преиначена пресуда

Основног суда у Зајечару ЗК 179/17 од 06.11.2017. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Зајечару, окривљеном АА, за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, претходно утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а за кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. став 1. тачка 5) у вези члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ, му претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, те га на основу члана 4. став 2, 42, 45. и 54. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, док је у преосталом делу првостепена пресуда остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Наташа Тошић, због повреде закона из члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим односно другостепеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне које су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да је критичном приликом окривљени у потпуности сарађивао са овлашћеним службеним лицима ПУ Зајечар, да је поступао по њиховим налозима и да се стога у радњама окривљеног не стичу обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру - чиме по налажењу овог суда, бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог због кога окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић